

מ"ת 14886/01/15 - מדינת ישראל נגד לואי אבו אלהיגא, מוחמד אבו אלהיגא

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 14886-01-15 מדינת ישראל נ' אבו אלהיגא (עציר) ואח'
14853-01-15
13 ינואר 2015

בפני כב' השופט יעקב בכר
המבקשת
נגד
המשיבים

1. לואי אבו אלהיגא (עציר)
2. מוחמד אבו אלהיגא (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד שלומית בשבקי

המשיבים - הובאו

הסניגורית - עו"ד גדיר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

2. כנגד המשיבים הוגש בבית משפט זה כתב אישום, המייחס להם את העבירה **החזקת נשק שלא כדין** - עבירה לפי סעיפים 144(א) (רישא+סיפא) + 144(ג)(1) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. על פי הנטען בכתב האישום, משיב 1 הינו אביו של משיב 2 ושניהם מתגוררים יחדיו בכפר טמרה. ביום 22.12.14 נערך חיפוש בביתם ונתפסו, אקדח, מחסנית וכדורים נוספים שהוחזקו על ידי המשיבים שלא כדין, כמופרט להלן:

במקלט נתפסו אקדח שבתוכו מחסנית וכדורים וכן 4 מחסניות נוספות ו-38 כדורים נוספים לאקדח.

בארון חדרו של משיב 2 נתפסו מחסנית עם כדורים, כמו כן, באורווה נתפסו כדורים נוספים.

4. בד בבד, עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

5. ביום 8.01.15 שמעתי את טענות הצדדים.

דין והכרעה

סמכותו של בית המשפט לצוות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מעוגנת בסעיף 21 לחוק המעצרים. בהתאם להוראות החוק יש לעמוד בשלושה תנאים מצטברים: קיומן של ראיות לכאורה, קיומה של עילת מעצר וחלופת מעצר.

קיומן של ראיות לכאורה

ב"כ המשיבים מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה אך מסייגת ביחס למשיב 2. לטענתה, המשיב קשר עצמו לנתפס באורווה ובחדרו ולא לאקדח שנמצא במקלט. לטענתה, אין ראיות בתיק הקושרות את משיב 2 לאקדח.

לטענתה, העדים המחזקים את הקשר שלו לכאורה לאקדח, טוענים כך כיוון שמשיב 2 טען כי מדובר באקדח שלהם. כמו כן, הכדורים שמשיב 2 קשר עצמו אליהם אינם נוגעים לאקדח שמשיב 1 הודה בהחזקתו.

לאחר שבחנתי את חומר החקירה בתיק ושמעתי את טענות הצדדים אני סבור, כי קיימות ראיות לכאורה בתיק כנגד המשיבים.

המחלוקת בעניין ידיעתו של משיב 2 לגבי קיומו של האקדח, הינה סוגיה שיש לבררה בהליך העיקרי. בשלב הראיות לכאורה אסתפק בחוות דעת של מז"פ, המצביעה על קשר בין האקדח שנתפס במקלט לבין המחסנית שנתפסה בארון חדרו של משיב 2.

עילת מעצר

המבקשת טוענת כי קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, שכן מדובר בעבירות ביטחון על פי סעיף 35(ב) לחוק. כמו כן, טוענת המבקשת כי קיים יסוד סביר לחשש כי המשיבים יסכנו את ביטחון ושלום הציבור. ניתן ללמוד זאת מהחזקת הנשק על ידי המשיבים לתקופה ממושכת של מספר חודשים.

כמו כן, טוענת המאשימה כי שחרור המשיבים עלול להביא לשיבוש מהלכי משפט, שכן בני משפחה ושכנים משמשים כעדים בתיק זה. מלבד זאת, המאשימה סבורה כי המשיבים יתחמקו מהליכי משפט באם ישוחררו.

המאשימה מפנה לעברו הפלילי של משיב 1 המונה 5 הרשעות קודמות ולכך שמשיב 1 ריצה עונשי מאסר בפועל בעבר. כמו כן, מציינת כי למשיב 2 אין הרשעות קודמות.

ב"כ המשיבים טוענת, כי יש לזקוף לזכותם את העובדה כי הודו בהזדמנות הראשונה וכי על מנת להעריך את מידת המסוכנות הנשקפת מהם יש לבחון את כוונותיהם להלן:

משיב 1 מצא את הנשק בסביבת מגוריו והחליט להסתירו במקלט עד שיברר את זהות הבעלים. פעולתו היתה תמימה וכוונתו היתה טובה. לאור זאת, לטענתה, לא נשקפת ממנו מסוכנות. בעברו הפלילי עבירות שהתבצעו לפני זמן רב, מלבד העבירות בתכנון ובניה. אין חשש שיחזור על מעשיו.

למשיב 2, טענה כי אין לו קשר לאקדח שנמצא וכי הכדורים שקשר עצמו אליהם, נתפסו על ידו במטרה להכין לסוסו שרשרת. מדובר בצעיר, ללא עבר פלילי ששיתף פעולה עם המשטרה. לטענתה, מיד כשנודע לו על מעצרו של אביו, הגיע מיוזמתו לתחנת המשטרה והודה כאמור לעיל.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים אני סבור, כי קמה עילת מעצר נגד שני המשיבים. כפי שטענה המבקשת, קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית.

משיב 1 בחקירותיו השונות שינה את גרסתו ביחס למטרת החזקת הנשק. תחילה אכן טען, כי כוונתו היתה טובה וכי התכוון לברר את זהות הבעלים, אך כיוון שבנו הקטן שבר את רגלו העניין נדחה. בהמשך טען, כי שמר על הנשק כדי ללמד לקח את הבעלים שהחביא את הנשק בסביבת ביתו. לבסוף טען, כי ידוע לו על סכסוך שכנים ושמר על הנשק כדי שלא יעשה בו שימוש בהקשר זה.

הזמן הממושך בו החזיקו המשיבים בנשק, שלא כדין, עומד לחובתם. כמו כן, לפי חומר החקירה מדובר באקדח שירה בעבר ונתפס כשבתוכו מחסנית וכדורים והיה בחזקת "מוכן לשימוש".

משיב 2 טען, כי שמר את התחמושת על מנת להכין שרשרת לסוסו. עם זאת, מדובר בתחמושת המצויה בחזקתו מזה מספר שנים, שלא כדין.

לאור כל זאת, אני סבור כי חזקת המסוכנות לא נסתרה על ידי המשיבים וכי קמה עילת מעצר.

כמו כן, אני סבור כי קיים חשש לשיבוש מהלכי משפט, לאור מעורבותם של שכנים ובני משפחה נוספים. עם זאת, לא התרשמתי כי קיים חשש להימלטות מהליכי משפט.

חלופת מעצר

מצוות המחוקק היא שבכל מקרה תהיה חומרתו אשר תהא, יש לבדוק חלופת מעצר שתוצע ולבחון האם יש בה כדי להפיג את מסוכנותו של המשיב אם לאו, שכן המעצר לעולם לא יהווה תחליף, כי אם אמצעי כדי להגן על שלום הציבור ובטחונו.

חלופה קונקרטית לא הוצעה. עם זאת, התבקש על ידי ב"כ המשיבים תסקיר מעצר, על מנת לבחון את האפשרות לשחרור המשיבים לחלופה כלשהי.

אני סבור, כי בשלב זה ביהמ"ש זקוק לחוו"ד חיצונית כדי לקבוע אפשרות של שחרור לחלופת מעצר

לפיכך, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינם של המשיבים.

אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר בענייניו של הנאשם.

נדחה לקבלת תסקיר מעצר של שירות המבחן ביום 16.2.15 בשעה 11.30.

המזכירות תמציא העתק מהפרוטוקול לשירות המבחן.

המשיבים יובאו באמצעות שב"ס.

**ניתנה והודעה היום כ"ב טבת תשע"ה,
13/01/2015 במעמד הנוכחים.
יעקב בכר, שופט**